

5USI-1436/17
UPRAVNI SUD RIJEČKI
PRIMLJENO
27-12-2018
dne 20

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3498/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlović-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članice vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominkoyić, zapisničarke, u upravnem sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Marina Ljubić Haranović i Jagoda Pele Ponjko, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Tele2, d.o.o., radi inspekcijskog nadzora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1436/17-20 od 11. svibnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 22. studenoga 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1436/17-20 od 11. svibnja 2018.

Obrazloženje

Osporenom presudom prvostupanjskog upravnog suda odbijen je tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-07/14-01/37, urbroj: 376-04-17-14 od 9. listopada 2017., te prijenos broja iz mreže Tele2 u mrežu Hrvatskog telekoma i isplate naknade zbog nepravovremenog prijenosa broja. Navedenom odlukom je točkom I. obustavljen inspekcijski nadzor nad operatorom Tele2. Točkom II. je odbijen zahtjev tužitelja kojim traži određivanje prijenosa broja iz mreže Tele2 u mrežu Hrvatskog telekoma, d.d., te isplata naknade za nepravovremeni prijenos broja od dogovorenog dana prijenosa do dana prijenosa, te zatezne kamate na taj iznos.

Tužitelj u svojoj žalbi iscrpno obrazlaže iz kojeg razloga smatra da je u presudi nepravilno utvrđeno činjenično stanje, te da je zbog toga povrijedeno materijalno pravo i pravila sudskog postupka. Navodi da je on u potpunosti poštivao proceduru, što je jasno kada se pročita osporena presuda, ali i dalje gotovo 1800 dana nema naloga koji će potvrditi njegovo stečeno pravo na prijenos broja.

Iznosi kronologiju svih postupaka koje je vodio vezano za navedeni prijenos broja. Istiće da je Upravni sud u Rijeci presudom, UsI-1333/16 poništio rješenje, te naložio tužitelju da objasni je li Tele2 blokirao prijenos broja zbog nepostojanja prvog poziva, no tuženik nije poštivao pravomoćnu presudu, jer je znao da je objašnjenje postupanja Tele2 prisutno u rješenju, broj: 48, (upravni spor UsI-1801/14) i da govori u prilog tužitelju. Istiće da je u postupku utvrđeno da je njegov prvi poziv važeći. Navodi da je pravomoćna presuda potvrdila da propust primatelja broja ne može utjecati na korisnikovo stečeno pravo na prijenos broja.

Navodi da Pravilnik nigdje ne navodi da zahtjev za prijenos broja može postati nevažeći, ako je operator nešto propustio napraviti i tako prekršio spomenuti akt. Smatra da se zahtjevom za prijenos prekidaju sve veze s davateljem broja i stoga je tvrdnja da valja ponovo predati zahtjev potpuno absurdna. Smatra da ovaj Sud treba naložiti prijenos broja iz Tele2 u HT, jer je tužitelj potpuno poštivao proceduru propisanu Pravilnikom o prenosivosti broja, uputio je prvi poziv, predao je zahtjev koji nikada nije otkazao, odredio da datum bude 23. srpnja 2013., a nakon toga datuma naplaćuje se naknada za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa od zahtijevanog dana prijenosa do stvarnog datuma prijenosa, koju propisuje članak 23. stavak 1. Pravilnika o prenosivosti broja („Narodne novine“, 100/12.). Navodi da njegovo stečeno pravo se ne može opozvati postupanjem zainteresiranih strana, što i onako godinama krše spomenuti podzakonski akt, te da pravomoćna presuda u identičnom slučaju potvrđuje da se broj iz Tele2 u HT mora prenijeti, da ga ne može zaustaviti činjenica što HT nije predao prigovor davatelju broja, a bio je obvezan nakon korisnikovog pismenog prigovora nakon blokade, kao i da korisnik ne mora potpisati novi zahtjev, jer nije odustao od prvobitnog i da se jedanput prekinuti ugovor s Tele2 ne može ponovno prekidati. Istiće da se to sve godinama zanemaruje. Poziva se na Europsku direktivnu 2002/22 i 2009/136.

Nakon toga je podnio dvije dopune žalbe koje ovaj Sud nije razmatrao, radi toga što su podnesene nakon proteka roka za podnošenje žalbe.

Tuženik u odgovor na žalbu ističe sve što je navodio tijekom postupka, te posebno navodi da nije točno da tuženik u ponovljenom postupku kada je doneseno predmetno rješenje nije poštivao presudu Upravnog suda u Rijeci od 5. lipnja 2017., poslovni broj: 10 UsI-1333/16-14 s obzirom da je prema navodima tužitelja u presudi tuženiku naloženo da objasni je li Tele2 blokirao prijenos broja zbog nepostojanja prvog poziva. Tuženik ističe da je suprotno shvaćanju tužitelja tuženiku naloženo da u ponovnom postupku detaljno navede razloge na temelju čega je obustavljen postupak inspekcijskog nadzora protiv Tele2, što je tuženik i učinio. Navedenom presudom nije naloženo tuženiku pojašnjavati okolnosti na način kako ih tumači tužitelj, a niti presudom potvrđeno tumačenje tužitelja. Tuženik ističe da u konkretnom slučaju nitko ne osporava pravo tužitelju na prijenos broja, te da on može u svakom trenutku od operatora tražiti prijenos broja podnošenjem novog zahtjeva. U tom smislu rješenje inspektora je irelevantno, a što je detaljno obrazloženo u presudi tuženika. Inzistiranje tužitelja na nevažećem zahtjevu ima podlogu u traženju dodatne naknade za prijenos broja, a koju je tužitelj već ostvario u drugom postupku odlukom tuženika, koja je potvrđena od strane Visokog upravnog suda, te ne može biti predmet i ovog postupka.

Istiće da imajući u vidu navedeno prvostupanjski sud pravilno zaključuje kada navodi da uzimajući u obzir i cilj i svrhu naknade, kao i odredbe Pravilnika nije moguće ostvariti pravo na kumulativnu naknadu, jer istu su obvezni isplatiti ili primatelj ili davatelj broja ovisno o tome na čijoj strani su utvrđene nepravilnosti. U tom smislu je i pravno mišljenje prof. dr. Eduarda Kušteka u konkretnom slučaju neprimjenjivo, jer se u predmetnom postupku nije odlučivalo o naknadi i njenoj visini. Isto tako predlaže da se žalba odbije.

Žalba nije osnovana.

Prema ocjeni ovoga Suda nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka, jer je prvostupanjski upravni sud suprotno tvrdnji tužitelja pravilno primijenio odredbe Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, te činjenice koje je sam utvrdio (članak 33. stavak 2. ZUS-a). Tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju odlučen činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, pa stoga ovaj Sud prihvata tako

utvrđeno činjenično stanje. Na pravilno utvrđeno činjenično stanje sud je pravilno primijenio odredbe Pravilnika o prenosivosti broja („Narodne novine“, 100/12.).

Presuda je obrazložena sukladno odredbi članka 60. stavka 4. ZUS-a, te je odgovoren na sve prigovore tužitelja. Ovaj Sud u cijelosti prihvata obrazloženje iz osporene presude.

Iz spisa predmeta proizlazi da je povodom zahtjeva tužitelja za prijenos broja iz mreže Tele2 u mrežu Hrvatskog telekoma, d.d. proveden inspekcijski nadzor temeljem članka 12. stavka 1. točke 14., članka 111. i članka 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 113/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: Zakona).

Navedeni nadzor proveden je odvojeno u odnosu na Hrvatski telekom, d.d. i Tele2, d.o.o.

U navedenom nadzoru Hrvatskog telekoma, d.d. je utvrđeno da je Hrvatski telekom, d.d. odgovoran za neprijenos broja, te je rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) 6. listopada 2014. utvrđeno da je navedeno društvo Hrvatski telekom, d.d. obvezno isplatiti tužitelju naknadu radi nepravovremenog prijenosa broja u iznosu od 9.970,00 kuna.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu koja je odbijena presudom Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 2 UsI-1801/14-39 od 23. studenog 2016. a koja presuda je potvrđena presudom Visokog upravnog suda, poslovni broj: Usž-169/17-15 od 19. travnja 2018. Navedenom presudom odbijena je žalba i potvrđena presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1801/14-39 od 23. studenog 2016. Dakle, u postupku je utvrđeno da je odgovornost za neprenašanje broja iz mreže Tele2 u mreži Hrvatski telekom, d.d. na strani Hrvatski telekom, d.d., te je tužitelju i određena naknada radi nepravovremenog prijenosa broja koju je tužitelju dužan platiti Hrvatski telekom, d.d.

Osporenim rješenjem koje je predmet ovog postupka obustavljen je inspekcijski nadzor nad operatorom Tele2, d.o.o. uz obrazloženje s kojim je ovaj Sud u cijelosti suglasan, budući da više nema mjesta za vođenje navedenog postupka inspekcijskog nadzora, jer je utvrđena odgovornost operatora trgovackog društva Hrvatski telekom, d.d., pa je stoga pravilno u odnosu na operatora Tele2, d.o.o. postupak obustavljen.

Prema ocjeni ovoga Suda nije bilo mjesta odbijanju zahtjeva tužitelja za prijenos broja i isplatu naknade, budući da je o navedenom zahtjevu odlučeno još 2013. kada je taj zahtjev odbijen. Pravilno je utvrđeno da je zahtjev odbijen radi nezakonitog postupanja Hrvatskog telekoma, d.d., budući da je Hrvatski telekom nezakonito odbio prijenos broja prihvaćajući razloge odbijanja zahtjeva od strane Tele2, d.o.o. Naime, u inspekcijskom nadzoru koji se vodio u odnosu na Hrvatski telekom, d.d. utvrđeno je niz propusta zbog kojih je korisnik dobio pogrešnu uputu o načinu zaštite svojih prava, te je zbog tih propusta i dobio odgovarajuću naknadu. Pozivanje tužitelja na druge slučajevne prijenosa broja nije od utjecaja na predmetni postupak, s obzirom da se radi o činjenično različitim slučajevima.

Kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupansku presudu, kao ni razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a) na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanska presuda.

U Zagrebu 22. studenoga 2018.

Predsjednica vijeća
Ivana Rostaš-Beroš, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Tanja Nemčić

